

Redacția și Administrația:

Strada Timișorii Nr. 7.

TELEFON

interurban, local și comitatens

Nr. 20.

Adresa telegrafică:

„DRAPELUL“ Lugoj.

Manuscrise au se înapoiază.

Serisori nefrancate se refuză.

DRAPELUL

Proprietar-editor: Dr. Valeriu Branisce.

ORGAN NATIONAL-POLITIC.

Redactor responsabil: Dr. Corneliu Jurca.

APARE:

MĂRȚI, JOI și SĂMBĂȚĂ.

Prețul de abonament:

Pentru Monarchie: pe 1 lună 1 cor.
pe 3 luni 3 cor. pe 6 luni 6 cor. pe
anul întreg 12 cor.; pentru România
și statele uniunii postale: 20 franc
pe an.

INSERTIUNILE

se acordează conform tarifului.

Un număr singuratic 10 bani.

Lugoj, 17/30 Noiembrie 1905.

Un incident regretabil dela ultima ședință a Consistoriului plenar din Caransebeș a îndemnat pe confrății dela «Renașterea», noul organ de publicitate caransebeșan, să iee în desbatere conducerea diecezei Caransebeșului într'un mod odios și să regalezze pe înalți dignitari bisericești și mai ales pe venerabilul episcop cu insulte, cari credeam că au eșit din uz în ziaristica noastră.

Pe lângă cea mai mare bunăvoință nu putem atribui insultele și invectivele debitate în publicitate greutății începutului, cu care are mai mult sau mai puțin să lupte ori-ce întreprindere publicistică până ce găsească redactorii începători tonul și modul potrivit pentru ventilarea în publicitate a afacerilor de interes public.

Din contra ni-e teamă, că avem de a face cu nenorocita încercare de a introduce de nou în debaterile publicistice odiosul ton al injuriilor umflate, de care credeam că — progresând în cultură — scăpăm cu totul. Și ca sentinela a bunului simț trebuie să protestăm din capul locului contra acestui mod de a tranșă în publicitate afaceri de interes obștească amestecate cu picanterii și grosolanii, cari pot plăcea numai celor însetați de scandal.

Și o spunem dela început, că nu luăm cuvântul pentru a apăra persoane ori fapte implinite, ci pentru de a feri instituțiunile noastre bisericești și în deosebi autoritatea dignităților bisericești de otrava distrugătoare conținută în asemenea atacuri violente lipsite de gust și de rost.

Bătrânul episcop al Caransebe-

FOITA „DRAPELULUI“

6 seară plăcută

= Raport special al «Drapelului». =

Într'o vale largă străjuită de dealuri acoperite cu păduri și pășuni, se întind două comune puternice despărțite numai printr'o stradă: la deal Recița-montană, la vale Recița-română. Elementul românesc e în ambele foarte însemnat, muncitor și deștept. Ambițios și dornic de tot ce-i bun și frumos, se năzuiește ca mai ales în cele sociale să fie asemenea cu streinii conlocuitori. Se susțin două coruri foarte bune, casină, se aranjează petreceri și conveniri.

S'a stabilit însă pe încetul o diferențiere după raporturile locale, puțin folositoare, care în parte se promovă și condiționă și de ocupațiunea și modul de viață: în Recița-montană grosul locuitorilor sunt lucrători în fabricile societății căii ferate austro-ungare, ear în Recița-română sunt agronomi, cultivatori de pomi și de vite. Cei dintăiu

șului, încărunțit în cinste și omenie, nu are trebuință de apărarea noastră. Viața și faptele lui aparțin deja istoriei, care și-a pronunțat deja sentința. Gloreola acestei sentințe dă luciu deosebit strălucirii scaunului episcopesc al Caransebeșului. Atacuri efemere pot să mănească restul zilelor vieții acestui bărbat, dar nu mai pot schimba judecata pronunțată. Și omul de bun simț știe și simte, fără ca să-l mai învețe cineva, cu ce datorește pletelor albe.

Tot așa și primul sfetnic al episcopului, venerabilul vicar și arhimandrit, care dacă nu ar avea nimic la activul seu, decât exemplul clasic de abnegațiune — fără păreche în istoria tinerei noastre autonomii bisericești — dat cu ocaziunea ultimei alegeri de episcop la Caransebeș, ar avea titlu suficient la respectul celor în al căror mijloc trăește.

Nu întru apărarea acestora, cari mai puțin sunt avizați la apărare în privința onestității și onorabilității, ci pentru a protesta contra insolentului mod de atacare, apt a demoraliza păturile largi ale popoului nostru, ținem să luăm cuvântul.

Știm prea bine, că administrația diecezei lasă multe de dorit și recunoaștem dreptul fiecărui om de bunăcredință — suntem doar bisericești cu organizație constituțională — de a dezbate afacerile publice în publicitate. Dar sunt interese înalte morale, legate de biserică, cari reclamă un tratament obiectiv, cumpătat și extrem de precaut, ca din desbatere să nu reiasă stricăciune și păgubirea intereselor de ordine mai înaltă, cari trebuie să primeze asupra tuturor intereselor de natură personală.

supuși unui regim organizat de muncă sistematică-uniformă, cei din urmă liberi de restricțiuni de timp și ocupați mai mult cu munca câmpului după anotimpuri.

Se resimțea așa de neplăcut această separațiune lipsită dealtcum de orice alte influințe.

Oameni de bine și-au propus să delătore aceste înstrăinări între frați și vecini. Aceste stăruințe apoi au realizat petrecerea de Sămbătă sara (25 Noiembrie n. a. c.) Începutul a fost bun, ear rezultatul strălucit.

S'a jucat mai întâiu piesa hazlie de N. Bogdan: «Inimei nu ai ce-i face». Trăsătura fundamentală e dragostea năcăjită și desperată: Gligoraș e vistavoi (=Privatdiener) la dl maior, care e pus la ordinele d-nei maiorițe, — înțeleg vistavoiul ear nu maiorul care e la manevre. Gligoraș se topește de dorul Elenuței, dar disciplina-i aspră. Ear mai aspră decât disciplina e doamna maioriță, care nicidecum nu voește să-l concedieze. Dar dragostea-i născocitoare. Apare Elenuța, căreia apoi după mai multe încercări nereușite îi succede în fine să frângă voia de fer și încăpăținarea d-nei maiorițe. Finea: Gligoraș capătă

Sunt neajunsuri, cari sunt inevitabile și sunt neajunsuri cari cu bunăvoință se pot delătura. Și sunt neajunsuri, cari prin deslănțuirea patimelor urite numai agravă se pot.

Cunoaștem și noi bine neajunsurile și acolo unde credem că putem ajuta venim bucuros în ajutor, dar acolo unde eventuala noastră intervenire mai mult poate strică decât ajuta, acolo prudenta ne dictează a fi cu rezervă și precauțiune. Și tocmai aceste considerante ne indeamnă pe noi a advertiza pe noii confrăți dela Caransebeș, ca să nu se lase răpiți în o direcție, care numai păgubitoare poate fi în toate privințele.

Vedem doar clar ce se petrece în jurul nostru și o văd toți factorii competenți ai diecezei.

Dar pe lângă toată practica atrofiantă a modului cum se fac alegerile pentru corpurile noastre legiuitoare bisericești, se poate mândri Banatul, și în deosebi dieceza Caransebeșului, că sinodul eparhial întrunește pe toți bărbații chemați de a dirigea destinele administrațiunii ale acestei dieceze. Aici — mai mult decât în alte dieceze — s'a susținut încă respectul pentru cei vrednici și chemați a lucra și ajuta la ocărnuirea intereselor obștești.

Știm prea bine că fruntașii diecezei, majoritatea sinodului, simt și înțeleg pe deplin neajunsurile și caută să le delătore. Dar lucrarea lor este condusă de bun simț, de cumpăt și precauțiune. Ei vreau să zidească și nu să demoleze și pustiească. Ei nu vreau să devină și dieceza aceasta teatrul jocului neînfrânat al patimilor nesăbuite, cum o vedem aceasta în alte părți.

Știm prea bine că acești băr-

concediu și și maiorița îl iartă pentru toate năzbutiile ce i-le-a făcut.

Rolul lui Gligoraș a fost jucat de dl P. Bernau, un tânăr deștept și înzestrat cu doză însemnată de comic naiv și ușor. D-șoara A. Perian a arătat multă îndemănare în rolul Elenuței, și aplauzele secerate cu îmbelșugare au dovedit, că a plăcut publicului foarte mult. Ear d-na M. Iovița în rolul d-nei maiorițe a fost la nivel. Interpretația a fost foarte succesă și publicul s'a arătat recunoscător.

Predarea piesei a satisfăcut pe deplin așteptările, ce se pun în capacitatea scenică a membrilor activi ai reuniunii de cântări, înțeleg a coriștilor. Regisorul dl I. Velcean a putut fi mulțumit de rezultatul ostenelelor avute cu studiarea și aranjarea piesei.

A urmat apoi «Paracliserul» sau «Florin și Florica», comedie populară de V. Alecsandri, predat de membrii activi ai Reuniunii de cântări din Recița-română. Predarea piesei, care a întrecut toate așteptările, a arătat darul frumos de actori populari, diletanți, ce-l au acești membri ai corului.

Cuprinsul e hazliu și drăguț: Florin și Florica crescuți în curtea unei femei fără copii, se iubesc de mult.

bați nu s'au dat înlături și nici astăzi nu se dau când e vorba de măsuri mai energice, dar numai acolo unde este energia la loc, căci energia numai împărechiată cu prudentă poate fi de folos.

Și tocmai de aceea avem încredere în acești bărbați, cari sunt ilustrațiunea vieții publice bănățene românești, că vor și să delătore acele neajunsuri, cari se pot delătura și vor căuta să reducă și cauzele acelor neajunsuri, cari par astăzi inevitabile.

Unde stăpânește spiritul bunăcredinței și bunăvoinței se pot face minuni. Ear reacredința și reavoința poate prăbuși la pământ și cele mai mărețe instituțiuni.

De aceea strigăm confrăților, cari au dat viață «Renașterei» și cari deschid acum coloanele ei unui ton și mod de luptă străin în aceste văi, să pună — în bine înțelesul interes al afacerilor publice ce vreau să servească — frâu izbucnirilor pătimașe și devalvării chestiunilor mari principiale la rangul de interese și rancune personale, să aibă încredere în bărbații probați ai acestui colț de pământ românesc, să nu pună piedeci în calea lucrării acestora, ci ca fii credincioși neamului și bisericeii să dea mână de ajutor acelor, cari chemați sunt să amelioreze conținutul încă plâpând și prea puțin stabilizat al vieții noastre constituționale bisericești.

Protestăm cu hotărîre contra tonului și modului de desbatere ce încearcă să introducă în publicistică «Renașterea», dar nu-l înfierăm în speranța că confrății ne vor înțelege și că vorbele noastre — izvorite din cea mai curată iubire pentru instituțiunile bisericești — nu vor resună în pustiu.

D-na Tudosia — mi-se pare — le lasă după moarte toată averea ei ca moștenire. Ei se logodesc și-s fericiți. Dar fericirea lor nu rămâne neconturbată. Paracliserul dela biserică sftului Onofrei, care iubește de mult pe Florica, caută să împedece împreunarea lui Florin cu dânsa și deșteaptă în Florin credința, că numai el e moștenitorul averii. Acesta capătă gusturi de boer, părește pe Florica, care acum nu-i mai mult de-o samă cu el. Aceasta e desperată și după încercările nesuccese de a-l recăstiga pe Florin, se hotărăște să-și răsbune, fățărînd dragoste Paracliserului, pe care-l face să-și lase pălămăria și să intre în oaste. În bucuria sa acesta face destăinuirea, că nu Florin ci ea Florica e moștenitoarea averii d-nei Tudosii. Acum se întoarce soartea și boeria lui Florin. Rând pe rând trebuie să guste umiliriile din partea Floriceii, care acuma e ea cocoană. La fine totuși se împacă și-l primește pe Colivescu paracliserul la «curtea» lor.

Predarea ca întreg a fost ireproșabilă și face cinste corului din Recița-română. D-șoara Ana Bojincă în rolul Floriceii a știut să interpreteze cu multă originalitate și măestrie toate bucuriile, neazurile, nădejdiile și des-

Dela primăria oraşului Lugoj.

Nr. 10266.
adm. 1905.

Publicaţiune.

În scopul exarendării dreptului de birtuit în cantina dela bărcile honvezilor pre anii 1906, 1907 și 1908 magistratul oraşului Lugoj va ține licitațiune cu oferte în scris în **9 Decembrie 1905** la 10 ore a. m. în sala casei oraşului.

Reflectanții sunt poțiti a-și înainta ofertele în scris provăzute cu timbru de 1 coroană și cu vadiul de 70 coroane în bani gata la mâinile subscriului primar până la termenul sus amintit cu atât mai vartos, căci ofertele înaintate mai târziu nu se vor luă în considerare.

Condițiunile detaliate se pot vedea la Magistrat în decursul orelor oficioase.

Lugoj, la 21 Novembre 1905.

Marsovszky,
primar.

P. P. 41 (3-1).

9891. szám
kig. 1905.

Lugos rend. tan. vár. polgármesterétől.

Hirdetmény.

A városi kórház részére szükségeltetik kettős szélességű kék csikos vászonból készült 220 drb. lepedő és 40 pár szögelt bőrpapucs.

Felhivatnak az illető szállítók, miszerint 1 koronás bélyegű ajánlatokat f. évi **december hó 2-ának d. e. 10 órájáig** alólirott polgármesterhez adják be, mert később érkező ajánlatok figyelembe nem jöhetnek.

Lugoson, 1905. évi november hó 22-én.

Marsovszky, s. k.
polgármester.

P. P. 39 (3-3)

Deoarece voesc a plantă

Vie americană

În teritoriul meu Jdioara (Zsidovár, comit. Caraș-Severin) îmi lipsește

una sau două familii

cu ajutor din familiile lor, cari pricep la toate, oltoirea, presădirea, tăerea și așa mai departe.

Acele familii capătă locuință gratis, pământ foarte bun în parte, trăgători, cai sau boi, cu toate recvizitele de economie ce se cere, afară de aceea pământul din vie gratis cu plante nevinovate ce poate cauza la vie până via produce rod. Capătă lemne în parte din pădure a le trage cu trăsura proprietarului, capătă și loc pentru dânsii a plantă vie cu 10% a-mi plăti mie, și darea regească să plătească pe timp de 30 ani. Fundus instructus cel capătă este al proprietarului și se poate înșchimbă numai cu voința proprietarului.

Membri aceia cari se anunță pot fi Români sau Germani.

Lazar Lungu,
Jdioara (Caraș-Severin)

Nr. 222 (3-3)

Cărți și reviste.

POEZII, de Octavian Goga. Budapesta 1906. Institutul tipografic și de editură „Luceafărul“ str. Molnar Nr. 10. Un volum frumos de 126 pagini. Prețul 3 cor.

Poezii, de Maria Cioban. Arad, 1905. Un volum de 80 pagini. Prețul 1 coroană.

Un nou volum de poezii. Dl Victor Bontescu a publicat un volum de poezii intitulat: „Ego...“ Volumul a apărut în Orăștie, „Tipografia nouă“. Prețul 1 cor. 50 bani + 10 bani porto. Se poate comanda la „Tipografia nouă“, Szászváros (Orăștie).

Doina, poveste originală de E. Lungu-Puhalló. Timișoara, 1905. Prețul 10 bani.

RAMURI, romanele de Zaharie Barsan Budapesta, 1906. Institutul tipografic și de editură „Luceafărul“, Budapesta str. Molnár 10. Un volum elegant de 154 pagini. Prețul 2 coroane, pentru România 2 lei 50 bani.

Dela țară, 12 romane cu subiecte luate din viața poporului dela țară, de Ioan Agirbiceanu. S'a tipărit în tipografia „Luceafărul“ din Budapesta, Molnár u. 10. Prețul 1 cor. 50 bani.

Nuwele de Maxim Gorki. Traducere de Horia Petru Petrescu. Budapesta 1906. Institutul tipografic și de editură „Luceafărul“ str. Molnár nr. 10. Prețul 1 cor., pentru România 1 leu 20 bani.

CIORBĂ DE VARZĂ!

(Krautsuppe)

Am onorul a invita pe prea stimații mei oaspeți și prietini la *ciorbă de varză* ce o voi servi în seara de **Sâmbătă 2 Decembrie**, când va cânta în localitățile hotelului meu taraful plăcut al lui Franți. Voiu servi și *rampaș* excelent.

Mă voiu îngriji cu mare atențiune de mâncări bune și beuturi curate veritabile. Rugându-mă pentru oaspeți numeroși în restaurantul meu, sunt

cu profundă stimă

Anton Schwarz

restaurant „Posta“, Lugoj.

Nr. 223 (1-1)

„Lugosana“

institut de credit și economii ca societate pe acții în Lugoj.

Anul fondării 1889.

Capital social 300.000 Cor.

Fondurile proprii c. a. 90.000 Cor.

Depuneri spre fructificare

1.500.000 Cor.

acordă împrumuturi cambiale cu acoperire ipotecară și pe lombard cu 8%, escomptează cambii cu 3 eventual cu 2 subscrieri pe timp de 3 până la 6 luni, de ale privaților și de ale corporațiilor cu 7-8%, primește depuneri spre fructificare fără anunț cu 4% cu anunț 5%.

Darea după interese o solvește însuși institutul.

Nr. 8. (x-70)

Direcțiunea.

Dr. Constantin Ignea,

medic univ., specialist în boale de femei, boale de nervi, operator, etc.

și-a început praxa medicală în Lugoj.

Orele de consultațiune: 10—11 a. m. și 2—4 p. m.

la locuința sa din palatul institutului „Poporul“,

Piața Isabella.

Nr. 121 (x-44.)

Dela primarul oraşului Lugoj.

Nr. 10548
adm.1905

Publicaţiune.

În urmarea ordinației Nrul 79800/1905 a ministrului ung. reg. de honvezime se provoacă toți acei lugojeni precum și străinii cari locuiesc în Lugoj și sunt născuți în anii 1885, 1884, și 1883 a se anunța cel târziu până în **10 Decembre** a. c. în cancelaria protonotariului Dr. Demetriu Florescu (secțiunea militară, casa oraşului) în scopul luării lor în conscripția de asentare, cu atât mai vartos, căci la dincontră întrelăsătorii acestei anunțări comit transgresiune și vor fi pedepsiți cu amendă până la 200 coroane.

Lugoj, la 27 Novembre 1905.

Marsovszky,
primar.

P. P. 40 (3-1).

Nicolae Căprariu,

absolvent al școalei agricole nomice dela Lugoj

dorește să fie ocupat la o moșie mai mare

— A se adresă la: —

Nicolae Căprariu

— Visag, nr. casei 215. —

p. u. Duleo. (c. Caraș-Severin)

Gr. (x-8)

1801. vegr. szám. 1905.

Arverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a lugosi kir. járásbíró-ság 1901. évi V. I. 3040. számú végzése következtében Dr. Jurca Cornel ügyvéd által képviselt Lugosana takarékpénztár javára Klein Adolf ellen 860 kor. és jár. erejéig 1902. évi jan. hó 12-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 918 kor-ra becsült szobabutor, 3 boglya széna, 20 mm. buza és szarvasmarhák-ból álló ingóságok nyilvános árverésen eladandak.

Mely árverésnek a lugosi kir. járásbíró-ság 1905. évi V. I. 152 számú végzése folytán 860 kor. tőkekövetelés, ennek 1901. évi aug. hó 17. napjától járó 6% kamatai, 1/2% váltódíj és eddig összesen 120 kor. 07 fill.-ben bíróság már megállapított költségek erejéig Kricsován alperes lakásán leendő eszközésére

1905. évi decz. hó 6-án d. e. 9 órája

határidőtől kitzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igénylők becsáron alul is el fognak adni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságok mások is le- és felülfoglaltattak és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltek.

Kelt Lugoson 1905. évi nov. hó 22-án

Schleszler Vilmos

Nr. 227 (1-1) kir. bírósági végrehajtó.